

Malkin starigis Hari sur skabelon apud li, almetis longan robon super lian kapon, kaj komencis pripingli ĝin je la ĝusta longeco.

“Saluton,” diris la knabo, “Ĉu Porkalo ankaŭ?”

“Jes,” diris Hari.

“Mia patro aĉetas miajn librojn en la apuda butikio, kaj mia patrino iris laŭ la strato rigardante la vergojn,” diris la knabo. Li havis enuan, trenatan parolmanieron. “Poste mi kunportos ilin por vidi la vetkurajn balailojn. Mi ne komprenas, kial unuajaraj ne povas havi siajn proprajn. Mi supozas, ke mi tiranos patron ĝis li aĉetas unu por mi, kaj mi kontrabandos ĝin iel en la lernejon.”

Al Hari li forte similis Dadli.

“Ĉu vi havas vian propran balailon?” la knabo pludiris.

“Ne,” diris Hari.

“Ĉu vi ludas kvidiĉon iom ajn?”

“Ne,” Hari diris denove, demandante al si, kio subĉiele povus esti ‘kvidiĉo’.

“Mi ludas—patro diras, ke estos krimo, se oni ne elektos min por mia domteamo, kaj verdire, mi akordas kun li. Ĉu vi jam scias vian Domon?”

“Ne,” diris Hari, sentante sin pli stulte ĉiun minuton.

“Nu, oni neniam certe scias antaŭ ol oni alvenas tie, ĉu, sed mi scias, ke mi estos en Rampeno, nia tuta familio estintas tie—imagu, ke oni estus en Hupopufo, mi prefere forirus el la lernejo, ĉu vi ne akordas?”

“Hmm,” diris Hari, dezirante, ke li povus respondi iom pli interese.

“Ho, vidu! Rigardu tiun viron!” diris la knabo subite montrante perkape al la antaŭa fenestro. Hagrid staris tie, ridetante al Hari kaj montrante du grandajn glaciaĵojn por komprenigi, ke li ne povis eniri.

“Jen Hagrid,” respondis Hari, plezure dirante ion, kion la knabo ne sciis. “Li oficas ĉe Porkalo.”

“Ho,” diris la knabo, “Mi jam aŭdis pri li. Li estas speco de servisto, ĉu ne?”

“Li estas la ĉasgardisto,” diris Hari. Li opiniis, ke li malpli ŝatas la knabon ĉiun sekundon.

“Jes, ĝuste tio. Mi aŭdis, ke li estas speco de *sovaĝo*—‘loĝas en kabano en la bieno kaj tempe al tempe li ebriiĝas, provas fari magion, kaj finfine ekbruligas sian liton.”

“Mi trovas lin bravega,” diris Hari frostece.

“Ĉu vere?” diris la knabo kun febla ridetaĉo. “Kial li estas kun vi? Kie estas viaj gepatroj?”

“Ili estas mortaj,” diris Hari post paŭzo. Li ne feliĉe diskutis la temon kun ĉi tiu knabo.